

Advent 2025

ZPRAVODAJ

farností Bořitov, Dlouhá Lhota a Černá Hora

ÚVODNÍ SLOVO

Vycházet ze tmy ke světlu, aneb adventem k Vánocům.

V tomto ročním období pozorujeme, jak se nám nejvíce krátí dny a noci naopak dospívají k svému vrcholu. Když ztrácíme vnitřní klid ve svém životě, připadá nám také všechno kolem nás černější a smutnější, než ve skutečnosti je. Hezké a krásné chvíle se pak zdají ještě prchavější, než běžně bývá. Život přináší obojí, krásné i obtížné situace. Není vždy správné před nepříjemnou skutečností utéci či naopak si uměle navodit radostné chvíle a namlouvat si, jak jsem šťastný. Umění je prožít to či ono tak, aby rostla naše životní moudrost a zralost srdce.

Advent, to je **vycházet ze** svých existencionálních temnot a **přicházet do** místa božského světla a pomoci, jež může naši tíseň a bolest proměnit v novou životní sílu. Někteří starší lidé si ještě vzpomenu na tak zvané rorátní mše v adventu, které začínávaly brzy ráno ještě za tmy. Vyjadřovaly to důležité: nechat naše tísnivé skutečnosti života prozářit světlem Božího příslibu. Tím místem proměny, kde **vycházíme ze** svých lidských nejistot **do** jistoty božského **přicházení**, je událost Božího vtělení – či lépe narození Pána Ježíše Krista ve zlomovém okamžiku dějinné časové osy.

My na jedné straně **vycházíme ze** sebe s určitým rozechvěním a zpokorněním a na druhé straně s radostným očekáváním směřujeme **k** této události božského **přicházení**. Zkušenost víry nás ale ujišťuje, že v každé studené jeskyni lidského žití může být započato k novému životu...

K tomuto otevření se Božímu životu zve všechny

Jan Klíma, duchovní správce

CO NÁS ČEKÁ

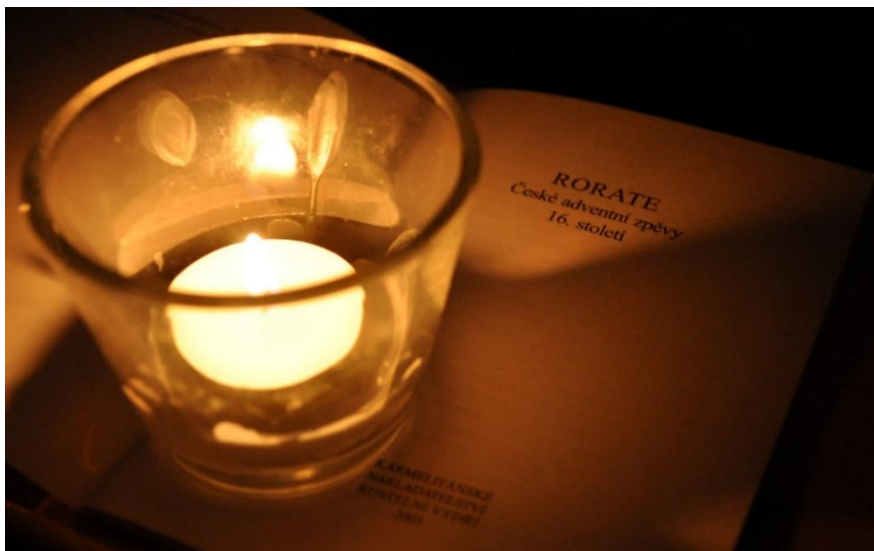
RANNÍ RORÁTY V ADVENTNÍ DOBĚ

Zveme na ranní **rorátní bohoslužby**, které se letos budou konat každé pondělí v 5:30 hod. v Bořitově. Výjimkou bude pondělí 9. prosince, kdy se roráty přesouvají na úterý 10. prosince v 5:30 hod.

V pondělí 8. prosince se v 18:00 hod. uskuteční mše svatá ke slavnosti Neposkvrněného početí

Panny Marie (v Černé Hoře v 17:30 hod.). Tento den nebude ranní mše v 8:00 hod.

Roráty mají své zvláštní kouzlo – začínají ještě za tmy, jen při světle svící a lucerniček, které přinášíme k oltáři se zpěvem písně **Ejhle, Hospodin přijde**. Atmosféra očekávání a tichého světla nám pomáhá vstoupit do adventu s radostí a pokojem.

ADVENTNÍ MODLITEBNÍ VEČER

Adventní dny nás zvou k tichu a k setkání s Bohem.

Srdečně zveme všechny farnosti na adventní modlitební večer **v sobotu 13. prosince v 19:00 hod. v Bořitově**.

V atmosféře světla svící a tiché modlitby chceme společně prosit o pokoj a otevřít svá srdce radosti z příchodu Spasitele.

ADVENTNÍ AKTIVITA

Ani letos nebude chybět adventní aktivita v kostele v Bořitově, detailní informace budou známy až po uzávěrce tohoto čísla.

Program na celou adventní a vánoční dobu najdete níže ve zpravodaji. Rádi bychom upozornili na tyto vybrané události:

Vánoční zpovídání

- Dlouhá Lhota – čtvrtek 18. 12. v 15:00 hod.
- Bořitov – pátek 19. 12. v 17:00 hod.
- Jedovnice – sobota 20. 12. v 9:30 hod.
- Blansko – neděle 21. 12. v 14:30 hod.

Adventní a vánoční mše

24. 12. – středa

- 14:00 – Živý betlém na orelsko-farním dvoře v Bořitově + betlémské světlo
- 16:00 – Vánoční mše **Dlouhá Lhota**
- 21:00 – Půlnoční mše **Černá Hora**
 - Jedná se o **společnou mši pro Bořitov a Černou Horu**, kdy příští rok bude naopak půlnoční v Bořitově.

25. 12. – čtvrtek

- 7:30 – Černá Hora
- 9:00 – Bořitov
- 11:00 – Dlouhá Lhota
- 14:00 – 17:00 - Bořitov - otevřený kostel pro návštěvu betléma

26. 12. – pátek

- 9:00 – Bořitov
- 9:00 – Černá Hora (o. Valentík)
- 11:00 – Dlouhá Lhota
- 14:00 – 17:00 - Bořitov - otevřený kostel pro návštěvu betléma

Vánoční koncerty a speciální akce

- 13. 12. 19:00 hod. – Adventní modlitební večer Bořitov
- 14. 12. 17:00 hod. – Vánoční koncert Bořitov
- 20. 12. 15:00 hod. – Betlémské světlo v Býkovicích
- 21. 12. 15:00 hod. – Adventní koncert sboru K-dur v Černé Hoře
- 11. 1. 16:00 hod. – Novoroční zpívání a koledování na Dlouhé Lhotě (společný koncert scholy Natanael a mateřských škol z Býkovic a Brťova-Jenče)

OBEC BÝKOVICE &

VÁM PŘINÁŠÍ

SKAUT
Rájec-Jestřebí

BETLÉMSKÉ SVĚTLO

20. 12. 15:00-16:00

na návsi u vánočního stromu

zazpíváme si společně koledy

OBČERSTVENÍ ZAJIŠTĚNO

odhnete si domů atmosféru vánoc!

ADORAČNÍ DNY V NAŠICH FARNOSTECH

I letos se v naší farnosti uskuteční adorační dny, které jsou příležitostí k tichu, modlitbě a blízkosti Nejsvětější svátosti oltářní.

Bořitov – neděle 28. prosince
(svátek Svaté Rodiny)
Začneme po tradiční mši v 9:00 hod.
a adoraci zakončíme v 11:30 hod.

Dlouhá Lhota – úterý 30. prosince
Nejsvětější svátost oltářní bude
vystavena od 15:00 hod., adoraci
ukončí mše svatá od 17:00 hod.

Přijďte se zastavit, otevřít své srdce Boží přítomnosti a prožít pokoj a radost adventního i vánočního času ve společenství ostatních farníků.

SETKÁNÍ POKŘTĚNÝCH DĚTÍ ROKU 2024

Zveme všechny rodiny, jejichž děti byly v letošním roce pokřtěny, na společné setkání. Sejdeme se v neděli **11. ledna ve 14:00 hod. při svátku Křtu Páně** na faře v Bořitově. Společně poděkujeme za dar křtu a prožijeme chvíli v přátelské atmosféře s ostatními rodinami z farnosti.

NOVÝ DĚTSKÝ FARNÍ SBOR VAVŘÍNEK

V naší farnosti vznikl nový dětský sbor Vavřínek. Je otevřený všem dětem ze všech tří našich farností, které mají radost ze zpěvu a chtějí být součástí společného hudebního života.

Zkoušky probíhají každou neděli **po mši svaté v kostele sv. Vavřince v Černé Hoře**, tedy přibližně od 8:30 hod., a trvají asi 45 minut. V této době se sbor teprve formuje a pilně nacvičuje nový repertoár. Až budou mít děti dostatek písní připravených, zapojí se také do zpěvu během mše svaté.

Budeme rádi za každou dětskou posilu a těšíme se na společné hudební chvíle.

Anna Bajerová

Farnost Černá Hora Vás zve do
dětského chrámového sboru

Vavřínek

**Každou neděli po mši cca 8:30-9:15
v kostele sv.Vavřince v ČH**

Čeká nás spousta zpěvu, her
a objevování hudby.

Nemusíš se bát, že bys něco zmeškal! Přijít můžeš **kdykoliv**,
ať už na začátku školního roku, nebo třeba až uprostřed.

Rádi tě přivítáme a vše ti ukážeme. Zpívání je hlavně
o **radosti**, tak to prostě pojd' zkusit! **Všichni jsou vítáni!!!**

Sbor povede Anna Bajerová
e-mail: sbor.vavrinek@gmail.com

KALENDÁŘ

30. 11. 1. neděle adventní	7:30	mše, žehnání věnců Černá Hora	
	9:00	mše, žehnání věnců Bořitov	
	11:00	mše, žehnání věnců Dlouhá Lhota	
1. 12. pondělí	5:30	rorátní mše Bořitov	
	17:30	adventní mše Černá Hora	
2. 12. úterý	7:30	rorátní mše Černá Hora	
	18:00	adventní mše s průvodem Bořitov	
3. 12. středa	17:30	adventní mše Černá Hora	
4. 12. čtvrtek	15:30	adventní mše Dlouhá Lhota	
5. 12. pátek		návštěvy nemocných - Bořitov	
	17:00	prvopáteční adorace, zpovídání	
	17:30	adventní mše Černá Hora	
	18:00	adventní mše s průvodem Bořitov	
6. 12. sobota	17:30	adventní mše Černá Hora	
7. 12. 2. neděle adventní	7:30	mše Černá Hora	
	9:00	mše Bořitov	
	11:00	mše Dlouhá Lhota	
8. 12. pondělí		Slavnost Neposkvrněného početí Panny Marie	
	17:30	mše Černá Hora	
	18:00	mše Bořitov	
9. 12. úterý	5:30	rorátní mše Bořitov	
	17:30	adventní mše Černá Hora	
10. 12. středa	17:30	adventní mše Černá Hora	
11. 12. čtvrtek	15:30	adventní mše Dlouhá Lhota	
12. 12. pátek		adventní návštěvy nemocných – Černá Hora, Dlouhá Lhota	
	18:00	rorátní mše s průvodem Bořitov	
13. 12. sobota	17:30	adventní mše Černá Hora	
	19:00	adventní modlitební večer Bořitov	
14. 12. 3. neděle adventní	7:30	mše Černá Hora	
	9:00	mše Bořitov	
	11:00	mše Dlouhá Lhota	
	17:00	vánoční koncert Bořitov	
15. 12. pondělí	5:30	rorátní mše Bořitov	
	17:30	adventní mše Černá Hora	

16. 12. úterý	18:00	adventní mše s průvodem - Bořitov
17. 12. středa	17:30	adventní mše Černá Hora
18. 12. čtvrtek	15:00 15:30	vánoční zpovídání Dlouhá Lhota adventní mše Dlouhá Lhota
19. 12. pátek	17:00 18:00	vánoční zpovídání Bořitov adventní mše s průvodem Bořitov
20. 12. sobota	9:30 17:30	předvánoční zpovídání Jedovnice adventní mše Černá Hora
21. 12. 4. neděle adventní	7:30	mše Černá Hora – betlémské světlo
	9:00	mše Bořitov
	11:00	mše Dlouhá Lhota – betlémské světlo
	14:00	betlémské světlo v Býkovicích
	14:30	vánoční zpovídání Blansko
	15:00	adventní koncert Černá Hora (sbor K-dur)
22. 12. pondělí	5:30	rorátní mše Bořitov
23. 12. úterý	18:00 17:30	adventní mše s průvodem adventní mše Černá Hora
24. 12. středa		VIGILIE NAROZENÍ PÁNĚ
	14:00	Živý betlém Bořitov
	16:00	první vánoční mše Dlouhá Lhota
	21:00	půlnoční Černá Hora (společná i pro Bořitov)
25. 12. čtvrtek		SLAVNOST NAROZENÍ PÁNĚ
	7:30	vánoční mše Černá Hora
	9:00	vánoční mše Bořitov
	11:00	vánoční mše Dlouhá Lhota
	14-17	Bořitov - otevřený kostel pro návštěvu betléma
26. 12. pátek		svátek sv. Štěpána
	9:00	mše Bořitov
	9:00	mše Černá Hora (o. Valentík, zpívají děti)
	11:00	mše Dlouhá Lhota
	14-17	Bořitov - otevřený kostel pro návštěvu betléma
27.12. sobota	17:30	mše Černá Hora
28. 12. neděle		Svátek sv. Rodiny
	7:30	mše Černá Hora, obnova manželských slibů
	9:00	mše Bořitov, obnova manželských slibů
	11:00	mše Dlouhá Lhota, obnova manželských slibů adorační den Bořitov - ukončení 11.30
29. 12. pondělí	8:00 17:30	mše Bořitov mše Černá Hora
30. 12. úterý	15:00 17:00	adorační den Dlouhá Lhota mše Dlouhá Lhota

31. 12. středa	16:00	děkovná mše za uplynulý rok Bořitov
1. 1. čtvrtek		slavnost Matky Boží, Panny Marie
	7:30	mše Černá Hora
	9:00	mše Bořitov
	11:00	mše Dlouhá Lhota
2. 1. pátek	18:00	mše Bořitov
2. 1. sobota	17:30	mše Černá Hora
4. 1. neděle		slavnost ZJEVENÍ PÁNĚ
	7:30	mše Černá Hora
	9:00	mše Bořitov
		novoroční kavárna Bořitov
	11:00	mše Dlouhá Lhota
10.1. sobota	13:00	Tříkrálová sbírka 2026
11. 1. neděle		svátek KŘTU PÁNĚ
	7:00	mše Černá Hora
	9:00	mše Bořitov
	11:00	mše Dlouhá Lhota
	14:00	setkání pokřtěných v Bořitově
	16:00	Koncert na Dlouhé Lhotě - Novoroční zpívání a koledování
18. 1. neděle	7:30	mše Černá Hora
2. v mezidobí	9:00	mše Bořitov
	10:30	mše Dlouhá Lhota
25. 1. neděle	7:30	mše Černá Hora
	9:00	mše Bořitov
	10:30	mše Dlouhá Lhota

ZPRÁVY Z FARNÍHO DĚNÍ

POZDRAV O. JANA NEKUDY

Milí přátelé, bývalí farníci,

už to bude brzo půl roku, co jsem se přestěhoval na nové místo. Čím je člověk starší, tím bývají změny náročnější, ale na druhé straně si vzpomínám na text na jednom pomníku v Olomouci: „Jestliže člověku připadá budoucnost zajímavější než minulost, pořád ještě není starý.“ A mě to pořád ještě baví. :-)

Rád na vás na všechny vzpomínám, na naše setkávání, vaši obětavost a ochotu. A jsem moc rád, že o vás slyším od O. Jana i odjinud jen samé dobré zprávy – že pokračujete ve vašem budování společenství, že nabízíte svoji pomoc. Tam, kde lidé se mají rádi, tam působí Ježíš, který je vždy uprostřed těch, kdo se milují. A on dává všemu ještě novou dimenzi.

Tady jsou podmínky trochu jiné, než jsem zažíval u vás. Fara je velká, a i když není ve špatném stavu, je zde práce dost a dost. Až se ji podaří dokončit, bude zde možnost přijet a třeba i na několik dnů se celkem komfortně ubytovat. Kolem fary je velký areál, polovinu z něho tvoří vinohrad. Naštěstí jsou zde obětaví lidé, kteří se o něj starají; já sám jsem nedokázal obhospodařit ani ten proužek zahrádky kolem rohu bořitovské fary. Část mojí farnosti byla po válce postižena odsunem obyvatelstva a dodnes je to trochu poznat. Jedna zajímavá věc, která stojí za návštěvu: Nad Židlochovicemi se tyčí táhlý placatý kopec, Výhon. Je to přírodní památka, stojí tam i rozhledna „Akátová věž“. Je to nádherné místo, které jsem objevil už před lety, je zde podivuhodný klid a nádherný výhled do celého kraje. Stojí za návštěvu.

Jestli jsem dlouhá léta býval zvyklý mít jeden kostel a u vás tři, tak tady jich mám rovnou pět. Kostely jsou krásné, některé starobylé, a víceméně opravené. Mám taky kaplana, taky Otce Bohumila, který bydlí na samostatné faře v Nosislavi, a střídáme se. Ale přiznám se, že bez nahlídnutí do papíru bych nikdy nevěděl, kam mám jet na mši.

Aktivita jsou zde, jak je znáte u vás, dílem stejné, dílem trochu jiné. Co jsem však zatím nezažil, byla troubená **svatohubertská mše** ve Vojkovicích, kdy celý kostel byl vyzdobený mysliveckými trofejemi a před oltářem spočíval skutečný ulovený jelen – nádherný šestnáctérák.

Nyní máme za sebou Dušičky, pět pobožností na pěti hřbitovech, a pomalu se připravujeme na advent. Z bořitovské zkušenosti vím, že je třeba nechat proběhnout a zažít celý rok, než člověk pozná, jak vše funguje, a teprve potom dělat nějaké změny.

Přeji vám krásný a požehnaný advent a těším se, že se někdy potkáme – u nás nebo u vás.

P. Jan Nekuda, Židlochovice

V nádhernou druhou červencovou neděli jsme po požehnání otce Jana Nekudy vyrazili krátce po šesté hodině ráno na tradiční **pout' k Sedmibolestné Matce do Sloupu**. Pěších poutníků se sešlo kolem třiceti, někteří dorazili na kole.

Cesta ubíhala v modlitbě i povídání. Ve Sloupu jsme se setkali s dalšími motorizovanými poutníky a společně vstoupili do chrámu ke mši svaté. Atmosféra byla radostná a doufáme, že se na cestě do Sloupu opět potkáme i napřesrok.

-oe-

Počátkem léta se mi díky různým okolnostem naskytla možnost strávit necelý týden na „Hovorech o víře“ v cisterciáckém klášteře ve Vyšším Brodu. Téma hovorů bylo „Církevní dějiny a ekleziologie“ a pořadatelem bylo Kněžské bratrstvo sv. Petra. Ubytování jsme byli přímo v klášterním areálu a přednášky a většina programu probíhala tamtéž.

Den jsme začínali mší svatou buď v místní kapli nebo častěji jsme chodili do klášterního kostela, kde byla mše sloužena latinsky, v klasickém římském ritu s texty nádherně zpívanými cisterciáckými, převážně mladými mnichy z cisterciáckého misálu.

Denně byly 3-4 velmi kvalitní přednášky, jdoucí v daném tématu hodně do hloubky.

Byl čas i na výlety do okolí. Navštívili jsme mimo jiné katedrálu v Linci, kostel sv. Mikuláše v Rožmberku ze 13. století, který staronově také spadá pod vyšebrodský klášter a který bratři cisterciáci začali opravovat.

U společného jídla jsme využívali možnost diskutovat o přednáškách, vyměňovali jsme si zkušenosti z různých farností i ze životních událostí a zkušeností. Účastníky ve své rozmanitosti věkové, profesní i životní spojovalo hluboké duchovní založení, upřímné sdílení zkušeností ze životních cest a vlídné a milé jednání, odpovídající křesťanskému společenství.

Den jsme končili zase modlitbou, adorací a mší svatou. Závěrečná adorace byla celou noc a v kapli bylo po celou dobu střídavě 2-6 lidí.

Na závěr pobytu jsme dostali možnost prohlédnout si vnitřní prostory kláštera a zejména nesmírně vzácný Závišův kříž, který uvnitř skrývá kus cedrového dřeva z Kristova kříže, 25 ostatků, ale také 51 drahokamů, 9 smaltovaných medailonků světců, 230 perel a 16 zlatých plechů. Kříž má velkou ochrannou moc a přes svoje pohnuté osudy se nakonec vrátil zpět do kláštera, kde se těší veliké úctě.

Překvapila mě neobyčejná organizační, teologická i duchovní schopnost dvou mladých mužů, kteří se o nás starali i přednášeli – fr. Mgr. Michala Bubeníka FSSP, seminaristy ve Wigratzbadu a R. Diac. fr Mgr. Matyáše Razima FSSP, také seminaristy ve Wigratzbadu, oba pod patronací P. PhDr. Mgr. Jakuba Václava Zentnera FSSP, faráře v Římově.

Pokud mám shrnout přínos tohoto klášterního duchovního pobytu, tak je to množství nových informací a pohledů na teologickou problematiku, setkání se spoustou podobně duchovně naladěných lidí, často i se silnými životními příběhy zakončenými obrácením, klidný pobyt v nádherném prostředí, které přineslo do duše často až středověkem zavánějící klid, např. při noční adoraci v klášterní kapli nebo při mších s latinskými chorály.

Celkově mohu tento pobyt doporučit všem věřícím, zejména těm, kteří hledají klid poznání a povzbuzení pro svůj duchovní život.

Lubora Bednaříková

ROZLOUČENÍ S O. JANEM NEKUDOU

V neděli 3. srpna jsme se při společném obědě rozloučili s otcem Janem Nekudou po jeho krátkém, ale milém působení v našich třech farnostech. Na památku od nás obdržel velký fotoobraz zachycující důležité okamžiky a události, které jsme společně prožili.

**Otci Janovi přejeme hodně
milostí a Božího požehnání
v jeho další službě.**

Už teď nám moc chybí...

-oe-

ŽEHNÁNÍ AKTOVEK A BATOŮ

V neděli 7. září byly při mši svaté v Bořitově požehnány aktovky našich školáků. Společné požehnání dětem připomnělo, že i školní povinnosti mohou být naplněné radostí a Boží blízkostí.

Hola hola, škola volá!

-oe-

Loňská téměř „pilotní“ pouť na Vranov se čtyřmi statečnými poutníky letos našla pokračování – tentokrát se na cestu vydalo už celkem šest odhodlaných poutníků. Ve Svinošicích se k nim připojil i náš nový pan farář s několika dalšími farníky, a společně tak dorazili až k cíli. Večerní mše na Vranově měla krásnou, niternou atmosféru, kterou podtrhla i dechová hudba

z Protivanova. Když po jejím skončení padal soumrak a den se pomalu loučil, zdálo se, že spolu s ním končí i dlouhé letní večery a přichází čas zklidnění a podzimu.

-oe-

MŠE SV. VÁCLAVA

Letošní mše ke cti svatého Václava připadla na neděli. Ranní chlad a mlžný opar se ještě před začátkem mše s průvodem v krojích, zástupci všech obecních spolků, vedením obce a dechovou kapelou proměnily v příjemné podzimní slunce. Poděkování patří všem, kteří se na přípravě mše podíleli – zejména Orlům za zapůjčení laviček a ozvučení, a také dechové muzice pod vedením pana Tomáška.

Tímto mottem se neslo dvoudenní setkání členů České křesťanské akademie, které proběhlo 17.–18. října v augustiniánském klášteře v Třeboni. Program tvořily panelové diskuse s významnými teology, intelektuály a veřejně známými osobnostmi.

Politolog **Jiří Pehe** hovořil o změně politického klimatu a o vlivu technologií a umělé inteligence. Podle něj žijeme v době, kdy technologie mění svět rychleji, než na to dokáže politika reagovat. Umělá inteligence se může stát zásadní silou, která do 20 let ovládne svět – varoval. Sociální sítě podle něj odstranily prostředníky a posunuly veřejnou debatu k emocím a fragmentaci. „Je třeba vytvořit novou digitální ekologii – kulturu odpovědnosti za to, jak virtuální svět vypadá,“ zdůraznil.

Na něj navázal teolog a softwarový vývojář **Jiří Dosoudil**, který označil nástup umělé inteligence za epochální změnu. „AI může napodobit znalost, ale nikoli moudrost, vztahy či empatii,“ řekl. Podle něj stojíme před úkolem znovu promyslet, co znamená být člověkem.

Magda Vášáryová, bývalá diplomatka a politička, upozornila na úpadek politické kultury ve střední Evropě. „Politika se často proměnila v kabaret, který baví, ale nevede,“ konstatovala. Zdůraznila, že politika je neoddělitelná od kulturní paměti národa a že střední Evropa je i dnes prostorem, který hledá svou identitu.

Teolog **Zdeněk A. Eminger** se věnoval proměnám katolické církve. Připomněl, že zatímco v roce 1910 tvořili Evropané 75 % katolíků, dnes už jen necelou čtvrtinu. Těžiště víry se přesouvá na globální Jih a do popředí vstupují nové proudy – teologie chudých, mladých a ekologie.

Robert Svatoň, teolog působící na CMTF v Olomouci, rozebral princip synodality jako „cesty spolu“. Církev se podle něj nesmí dělit na ty, kdo učí, a ty, kdo poslouchají – každý pokřtěný má své místo a povolání. Synodalita je spíše změnou smýšlení než organizační reformou.

Plzeňský biskup **Tomáš Holub** představil svou diecézi jako příklad praktické synodální obnovy. Uvedl, že „jednota je důležitější než konflikt“ a že církev musí vnímat realitu světa, naslouchat a přinášet naději. Popsal konkrétní otázky, které diecéze řeší – od organizace a financování až po komunikaci s veřejností a význam církevního školství.

Hlavní referát přednesl **prof. Tomáš Halík**, který zdůraznil napětí mezi „duchem doby“ a „znamením doby“. Církev se podle něj nesmí stát otrokyní trendů, ale má rozpoznávat, kde se v dějinách projevuje Boží hlas. „Kdo se žení s duchem doby, brzy ovdoví,“ připomněl. Víra má být živá, proměňující a otevřená světu. V závěrečném vystoupení vyzval k rozvoji kontemplativní modlitby, duchovního doprovázení a odvaze riskovat – církev má být „komunitou na cestě“, ne uzavřenou institucí.

Závěrečné shrnutí přednesl **Pavel Hošek**, teolog a religionista, který formuloval teorii čtyř pramenů, z nichž může česká církev čerpat:

K jako Komenský – prorocká vize synodality už v Obecné poradě o nápravě věcí lidských,

K jako Kaplanská služba – „tykadlo“ církve směrem ke světu,

K jako Kontemplace – víra budoucnosti musí vyrůstat z osobního setkání s Bohem,

K jako Komunitní centra – farnosti jako otevřený prostor setkávání.

Setkání v Třeboni ukázalo, že změna epochy se netýká jen politiky a technologií, ale i duchovní představitivosti a role církve ve společnosti. Křesťané dnes stojí před výzvou naslouchat Bohu, který mluví skrze druhé, kulturu i znamení doby.

Záznamy z konference jsou dostupné na YouTube kanálu České křesťanské akademie.

Ing. A. Musil, P. Dvořáčková

Hasičskou mší svatou v kostele začaly v sobotu v poledne oslavy 140. výročí založení SDH Bořitov.

Za všechny farníky přejeme našim hasičům, aby je při jejich službě druhým stále provázela odvaha, vzájemná soudržnost a Boží ochrana – a aby jejich práce byla vždy zdrojem radosti i uznání celé obce.

-oe-

Během poutní mše svaté v Černé Hoře přijal o. Jan Klíma z rukou děkana blanenského děkanátu pověření k službě administrátora farností Bořitov, Černá Hora a Dlouhá Lhota.

S vděčností jej mezi sebou vítáme a vyprošujeme mu hojnost Božího požehnání do jeho pastoračního působení.

V červnu jsme měli možnost jet na zájezd, který pořádal pan Šustr. Byl to zájezd na Slovensko a do Polska. První zastávka se uskutečnila na Slovensku, **poutním místě Butkov**. Nejdříve jsme vystoupali na kopec, odkud vedla křížová cesta. Křížovou cestou nás provázel otec Michal Seknička. Vyšli jsme nahoru, kde byl krásný výhled. Nahoře je Zvonice věnovaná Janu Pavlu II. Je tam socha Panny Marie vysoká 8 metrů, památník sestry Faustyny, nakonec kříž a kaple Božího Milosrdenství.

Nejdříve jsme si mohli vše prohlédnout, ve 12 hodin byla mše svatá. Po mši následoval výklad o tomto poutním místě.

Butkov – poutní místo

V Butkově se nachází rozsáhlý kamenolom, uprostřed něhož vyrostlo neobvyklé poutní místo – **Mariánská svatyně**. Zdejší kámen se dříve vyvážel do celého Slovenska a těžba pokračuje i dnes; během návštěvy pod námi jezdily plně naložené nákladní vozy. Vápenec se v těchto místech začal těžit už roku 1889 a tehdejší cementárna patřila baronu Šenkovi.

Ještě v roce 2012 zde bylo pusté, nevyužité místo. O rok později však současný majitel cementárny, pan Barčík, nechal na skalním masivu postavit **velký kříž**. V něm je uložena vzácná relikvie dřeva Svatého kříže z Jeruzaléma, kterou v témže roce požehnal P. Vella. Při tehdejší mši panovala hustá mlha, ale na jejím konci se na obloze objevila výrazná duha, která přetrvala zhruba půl hodiny.

Postupně začalo místo duchovně růst. Byl zde vybudován **památník sv. Jana Pavla II.**, posvěcený kardinálem Dominikem Dukou; roku 2015 přibyl **památník sv. Faustyny** s jejími relikviemi a v roce 2016 **kaplička Božího milosrdenství**. Následovala **křížová cesta** a později byl také dokončen kostel v Ladcích, kde byl roku 2017 posvěcen model Panny Marie. Roku 2018 zde byla vztyčena monumentální socha Panny Marie složená ze šesti částí.

V roce 2019 vzniklo **sanktuárium**, v jehož ochozu jsou uloženy relikvie světců. Původně jich bylo 42, dnes už jejich počet přesahuje stovku.

Rok 2020 přinesl stavbu **zvonice** připomínající sté výročí narození sv. Jana Pavla II. (zvon váží 200 kg). Kvůli pandemii covid-19 proběhlo její požehnání jen za malé účasti, a to i přesto, že organizátoři původně očekávali velký příliv poutníků. Téhož roku byla posvěcena také **brána Svaté rodiny**. V roce 2021 přibyla **kaplička svatého Josefa**. Nachází se zde i studna, která však není naplněná vodou.

Dnes je Butkov **diecézní svatyní**, která propojuje drsnou krásu kamenolomu s hlubokým duchem mariánské úcty.

Dále jsme se jeli podívat na **Rio de Klin**. Vystoupali jsme nahoru, podívali se na sochu Krista, která měří 9,5 metru, na sochu Jana Pavla II., do kapličky a na Oravskou přehradu. Byl krásný výhled. Ruce Krista směřují na celou Oravu, kterou mají ochraňovat. Autorem nápadu je podnikatel z obce Klín Jozef Sroka, který celý monument i financoval.

Rio de Klin

V Polsku jsme byli ubytovaní v Zakopaném, které má svoji výraznou architekturu. Jedná se o vysokohorské dřevěné domečky. Jsou několikaposchoďové se špičatými střechami. V Zakopaném je nejznámější ulice Krupówki (něco jako náš Václavák v Praze). Je tam spousta obchodů a hodně lidí.

Dále jsme navštívili poutní místo **Krzeptówki** v Zakopaném, kde stojí **kostel Panny Marie Fatimské**. O toto významné místo pečují pallotini a Krzeptówki jsou zároveň **národní svatiny Polska**.

Příběh jejího vzniku úzce souvisí s atentátem na **sv. Jana Pavla II.** dne 13. května 1981. Řeholníci i věřící se za uzdravení papeže modlili celých sto dní a složili slib, že pokud se uzdraví, vybudují na jeho počest kostel. Tento slib byl později skutečně naplněn. Dodnes se zde věřící modlí za papeže a **každé ráno v 9 hodin** je sloužena mše svatá na tento úmysl.

V roce 1997 navštívil Jan Pavel II. Zakopané osobně. Při této návštěvě celebroid mši pod skokanskými můstky; tehdejší oltář byl později přenesen ke kostelu na Krzeptówkách, kde je uchován dodnes.

Krzeptówki

V Krzeptówkách je socha Panny Marie Fatimské.

Normálně je bílá, ale po nátěru trochu zešedla. Tuto sochu v roce 1950 přivezl biskup, nikdo neví, jak se tam dostala. Putovala po všech farnostech v Polsku a po 27 letech se vrátila zpět. Panna Marie má korunku od papeže Jana Pavla II.

Před kostelem jsou vlajky: modro-bílá – Mariánská (Panna Marie), žluto-bílá – vatikánská a červeno-bílá – polská.

Po mši v kapli jsme navštívili kostel, který je obrovský. Uprostřed je socha Panny Marie Fatimské. Po stranách je sv. Bernardeta, Jan Pavel II. a další. Pak jsme se prošli parčíkem, kde byl venku vyřezávaný oltář, který byl převezen od skokanských můstků. Jsou v něm vitráže. Zrovna zasvítlo sluníčko a vitráže se nám zobrazily v plné kráse.

Vyjeli jsme lanovkou na **Kasprowy Wierch**, kde byl krásný výhled na Zakopané a Tatry. Odtud byl vidět kříž na Wielkém Giewontu, někteří se k němu po náročné cestě vydali. Wielki Giewont je spící mnich, který bdí nad Zakopaném (něco jako blaniční rytíři u nás). Až se probudí, tak ochrání obyvatele. Nad nosem má kříž a dvě oči.

Také jsme jeli lanovkou na **Gubalovku**, odkud je pěkný výhled na Tatry. Akorát, když se jde po hřebeni, tak je tam mnoho stánků, nic pro nás. Jeden den nás autobus převezl na Dunajec na Slovensko, kde jsme se po Dunajci vydali na raftu. Byla vidět skála Tři koruny, v jednom místě byla hloubka až 12 metrů.

Poslední den jsme šli do kopce pěšky cca 9 km na **Mořské oko**. Bylo tam krásně, zeleň, hory, vodopád. Nahoře bylo pleso a nad ním se tyčily hory.

Mořské oko

Všem doporučuji návštěvu těchto míst, které v nás zanechaly silnou vzpomínku a energii, která byla možná umocněna i tím, že nás doprovázel otec Michal Seknička, který sloužil každý den mši svatou. Celý zájezd naplánoval a připravil pan Šustr, který má vše vždy propracované a nenudíme se ani chvíli.

Z. Odehnalová

Ke konci října jsme se společně s Kreslíkovými vydali do Medjugorje. Medjugorje je poutní místo, ve kterém každý, kdo tam zavítá, nalezne pokoj a klid.

V Medjugorje jsme vystoupali na Podbrdo (místo zjevení Panny Marie) a na Križevac (křížová cesta). Každé ráno a každý večer byla mše svatá. Byla možnost i svátosti smíření.

Podbrdo

Cestou na Podbrdo nás provázel růženec. Podbrdo je kopec, který má povrch převážně kamenitý. Je to první místo, kde se zjevila Panenka Maria, zjevila se tam dvěma dívkám Ivance a Marii. Od té doby tam lidé (poutníci) jezdí.

Križevac

Križevac je znám křížem, který vynesli obyvatelé Medjugorje až na samotný vrchol. Cestou na Križevac nás provází křížová cesta. Križevac má podobný povrch jako Podbrdo. Jednou se na Križevci zjevila Panenka Maria, poté se nad kopcem objevil mohutný červený mrak, který se snesl a kopec zahalil. Až se mrak vznesl, objevilo se srdce.

Vizionáři

Panenka Maria se zjevila šesti vizionářům, a to Ivanovi, Marii, Vicce (mají stále každodenní zjevení), Ivance, Jakobovi a Marianě (roční zjevení). Panna Maria každému z vizionářů řekla, že až jim řekne deset tajemství, přestane se jim zjevovat denně, ale jednou ročně.

V Medjugorje se mi líbilo a dozvěděla jsem se spoustu zajímavých informací nejen o tomto místě. ☺

V neděli, kdy jsme se během dopoledních bohoslužeb věnovali misiím, bylo celý den nádherné podzimní počasí – ideální pro společnou farní vycházku. Dvacítka dospělých (včetně o. Jana), dětí i čtyřnohých přátel se po obědě místo odpočinku sešla v Doubravici u mlýna, odkud jsme vyrazili na cestu podél potoka, přes pole a lesy zpět k autům.

V družném hovoru jsme si užívali barvy podzimu, vůni listí i klid přírody, kterou na závěr doprovodil krásný západ slunce. Přestože má každý z nás spoustu povinností a víkendy bývají časem pro rodinu, stojí za to občas strávit chvíli i ve společenství lidí z farnosti – poznat se navzájem, sdílet každodenní starosti a zážitky a prožít opravdovou pospolitost.

Příště se k nám určitě přidejte!

-pd-

V neděli 19. října jsme si ve farnostech připomněli **Misijní neděli**, den modlitby a podpory pro misie po celém světě. Při mši svaté se zapojily i **děti v barevných tričkách symbolizujících jednotlivé kontinenty**, které svým vystoupením přiblížily myšlenku světové solidarity a radosti z víry.

Po bohoslužbě následoval v Bořitově tradiční **Misijní jarmark**, kde bylo možné ochutnat i zakoupit rozmanité výtvary našich farníků – pečivo, sladkosti i drobné dárky. Výtěžek jarmarku ve výši **18 750 Kč** byl odeslán na podporu **Papežských misijních děl**, která pomáhají dětem a rodinám v nejchudších zemích světa.

Děkujeme všem, kdo se zapojili – modlitbou, přípravou či koupí.

-oe-

Co je to vůbec Godzone? Možná si vzpomenete na slova písma, kde nás Ježíš Kristus vybízí k evangelizaci – abychom šířili Boží slovo a svědčili o skutcích Pána. Jenže, jak vlastně v dnešní době může fungovat laická evangelizace? Godzone je dobrovolnický slovenský projekt zaměřený na evangelizaci mládeže. Je podporovaný slovenskými i českými biskupy. Godzone ročně pořádá několik akcí, na kterých atraktivní formou koncertů, přednášek a osobních svědectví oslavuje a chválí našeho Pána Boha. Jedna z jejich akcí, Godzone Tour se už několik let koná i v České republice, konkrétně v Brně na Výstavišti. Spolu s mládeží z Dlouhé Lhoty a Blanska jsme se tam vyrazili podívat i my.

Zažili jsme zde tři hodiny nádherných chválových písní od několika moderních kapel, proložených svědectvím lidí, kteří se dokázali pomocí víry dostat z dna závislostí na alkoholu nebo ze ztráty důstojnosti kvůli sdílení citlivého obsahu na sociálních sítích. Podle toho, co jsem na těchto akcích zažil a viděl, si myslím, že jsou velmi inspirativní a dokáží mladé lidi motivovat k tomu, aby svoji víru dokázali žít i ve svém všedním životě. Aby dokázali vidět Ježíše i v maličkostech, a nejen v monumentálních zázracích nebo jak je důležité Boha nejen prosit a věřit mu, ale zároveň mu i děkovat a oslavovat ho.

Mládí je velmi křehké věkové období a vyžaduje v ohledu víry dosti specifický přístup. Smekám a moc fandím všem, co se na projektu Godzone podílejí, protože to dělají opravdu skvěle 😊 😊.

Jaromír Zarboch ml.

V pátek 31. října 2025 se v Katolickém domě v Blansku konalo setkání pastoračních rad děkanátu Blansko. Naše farnosti Bořítov, Černou Horu a Dlouhou Lhotu zde zastupovali Petra Bajarová, Ludmila Blažková, Petra Dvořáčková, Martina Gulová, Edita Kreutzerová, Eva Kucharová, Miloslav a Zuzana Odehnalovi, spolu s nimi se setkání účastnil také otec Jan Klíma.

Setkání moderovala Vendula Zachovalová, moderátorka pastoračních aktivit, která přivítala účastníky a seznámila je s připravovanými akcemi diecéze i děkanátu – mimo jiné s Týdnem modliteb za mládež (16. – 23. 11.), Diecézním setkáním mládeže (22. 11.) a ukončením jubilejního roku (28. 12.) v brněnské katedrále. Připomněla také chystané blahořečení P. Jana Buly a P. Václava Drboly, plánované na červen 2026.

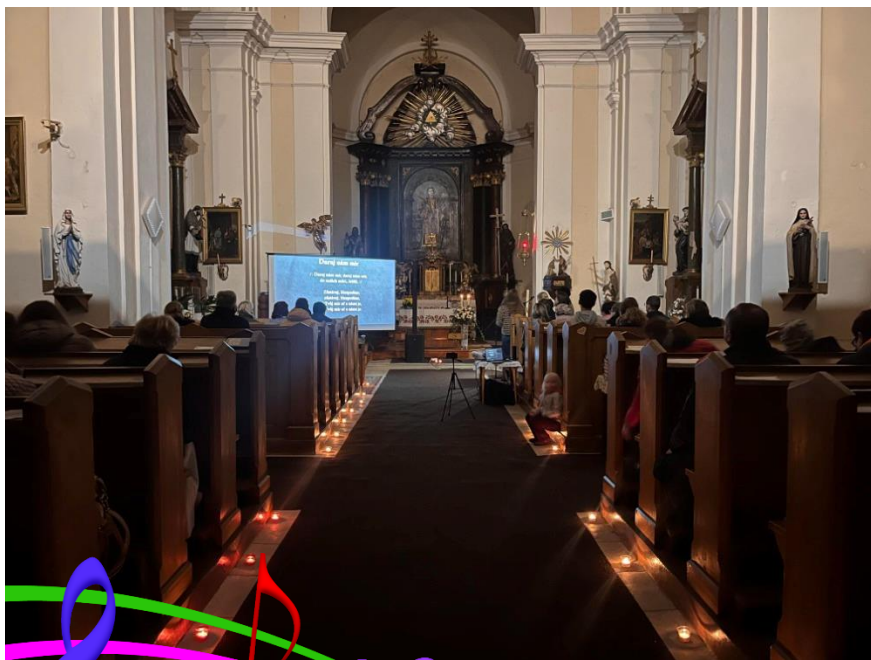

Poté se slova ujal děkan o. Jaroslav Čupr, který hovořil o bohatství a životě blanenského děkanátu. Připomněl, že v roce 1990 působilo v děkanátu 22 kněží, dnes jich je 8 farářů, 1 nemocniční kaplan a 2 pomocní duchovní. Počet kostelů i kaplí je přitom stejný – o to víc je třeba hledat nové cesty spolupráce a podpory mezi farnostmi. O. Jaroslav také uvedl, že naše tři farnosti mohou být příkladem spolupráce, která je v dnešní době tak potřebná. Sdílený kněz, společné akce i otevřenost ke spolupráci ukazují, že i přes ubývání kněží a nové výzvy můžeme tvořit živé a přátelské společenství.

V druhé části večera se účastníci rozdělili do menších skupin a společně přemýšleli nad otázkou: „V čem je bohatství našich farností?“ Zazněla témata jako modlitba, komunita, liturgie, tradice, vztahy napříč generacemi, katecheze, evangelizace či darování volného času. Ve všech skupinách se ukázalo, že modlitba a společenství lidí tvoří srdce života farností, zatímco v oblasti katecheze a formace vidíme prostor k dalšímu rozvoji.

Atmosféra setkání byla velmi přátelská a otevřená. Sdílení zkušeností, radostí i výzev přineslo povzbuzení a naději – že i dnes, v měnících se podmínkách, církev žije tam, kde lidé sdílejí víru, radost a službu.

V sobotu 2. listopadu 2025 jsme se v černoohorském kostele znovu sešli ke společným chválám se scholou Natanael. Můžeme už říct, že tato setkání se stávají milou a oslovující tradicí, na kterou se mnozí z nás těší. Do Černé Hory tentokrát přijelo jádro scholy – mladí zpěváci, zpěvačky a muzikanti, kteří svým nadšením a vírou dokázali rozezpívat celý kostel.

Hodinové chvály nabídly nejen písně oslavující Boha, ale i chvíle ticha a rozjímání. Kromě díky jsme společně prosili za mír ve světě a za duše těch, kteří nás předešli na cestě k Bohu. Byl to večer naplněný hudbou, modlitbou, světlem svící i vděčností, která v mnohých zanechala hluboký pokoj.

Děkujeme mládeži ze scholy Natanael – Anežce, Klárce, Markétce, Karolínce, Terce, Rafimu a Petrovi – za jejich službu, nadšení i otevřená srdce. Už teď se těšíme na další chvály, které nám opět připomenou, že víra může znít krásně – zvláště když ji neseme společně.

-pd-

Dlouholhotský kostel má za sebou další etapu oprav. Skupina mužů a chlapců dokončila 14. listopadu montáž dřevěného pódia, které nově tvoří základ pod kostelními lavicemi.

Po loňské rekonstrukci podlahy je to další krok v úpravách interiéru a zároveň příspěvek ke komfortu návštěvníků. Nové dřevěné pódium o výšce zhruba 10 cm má nejen izolační funkci, ale poslouží také jako prostor pro rozvod topení do lavic – poprvé v celé historii kostela!

Celá stavba pódia proběhla na Lhotě svépomocí. Pár šikovných mužů se sešlo, společně vše naplánovali, propočítali, nakoupili materiál a pustili se do práce. Ženy se postaraly o estetickou stránku – vybraly ten správný odstín nátěru dřeva. :)

A JE TO !!!

V letních dnech proběhlo na býkovickém hradisku po dvakrát velké natírání, kterého se zúčastnily i děti, a tak přispěly i ony svou rukou ke zdárnému výsledku. Po natření hranolů a desek následovala na podzim velká akce: desítky mužů a chlapců během jednoho odpoledne pódium sestavili a nainstalovali na své místo.

Další etapy oprav budou následovat – čeká nás instalace topení, oprava vnitřních omítek, vchodové dveře... Věříme ale, že už brzy budeme moci pozvat vás do krásně opraveného a útulného kostela.

-pd-

TOPENÍ DO LAVIC BUDE!

Díky pomoci technika stavebních investic pana Ing. Kánského se nám podařilo získat dotaci ve výši 100 000 Kč z Jihomoravského kraje na pořízení nových topných panelů do lavic.

Celkové náklady na 40 panelů činí přibližně **150 000 Kč**.

Z loňské sbírky na věžní hodiny nám zůstalo 12 000 Kč, takže zbývá pokrýt částku necelých 40 000 Kč. Panely by měly dorazit do konce listopadu, následně je začneme postupně svépomocí montovat.

Upřímně Pán Bůh zaplať všem dárcům.

-oe-

CO JE TO ZA NOVÝ DOMEČEK VEDLE FARY?

Vedle fary nám koncem listopadu vyrostl nový domeček. Z profilu sice připomíná zahradní domek na nářadí pana faráře, ve skutečnosti však jde o novou trafostanici, která převádí vysoké napětí 22 kV na nízké napětí 230/400 V.

Samotné výkopové práce přinesly i jednu nečekanou komplikaci — bagr omylem překopl internetovou přípojku. Farní „řídicí centrum“ tak několik dnů fungovalo postaru, v poctivém offline režimu. 😊

-oe-

P. Jan Bula a **P. Václav Drbola** byli v 50. letech 20. století nespravedlivě odsouzeni ve vykonstruovaných procesech a popraveni komunistickým režimem. Oba byli obyčejnými diecézními kněžími – Jan Bula sloužil v Rokytnici nad Rokytinou, Václav Drbola v Babicích. Právě tam se roku 1951 udály tzv. „babické vraždy“ tří komunistických funkcionářů, s nimiž vládnoucí režim nesmyslně spojil oba faráře. Po krutých výsleších a zmanipulovaném soudním procesu byli oba popraveni.

Proces blahořečení Jana Buly začal v roce 2004, o sedm let později k němu byl připojen případ Václava Drboly. Po více než dvaceti letech se teď oběma mužům dostává zásadního církevního uznání.

„Z blahořečení P. Buly a P. Drboly mám obrovskou radost. Seznámil jsem se s řadou dokumentů, které svědčily o životě obou těchto mladých kněží, četl jsem dopisy Jana Buly z cely smrti a dlouho přemýšlel nad tím, jakou úzkost museli prožívat, jaké bezpráví a jakou bolest vytrpěli. A přesto stáli pevně, věrní hodnotám, kterým zasvětili svůj život, a dokázali odpustit svým vrahům. Jsou to jednoznačně vzory, od kterých se i dnes můžeme učit,“ komentoval oznámení brněnský biskup Pavel Konzbul.

komentoval oznámení brněnský biskup Pavel Konzbul.

Po podpisu oficiálních dokumentů papežem nyní startují přípravy na samotnou slavnost blahořečení, která by se měla uskutečnit v Brně. *„Termín slavnosti zatím nemáme potvrzen (pravděpodobně polovina roku 2026), ale předpokládáme jeho zveřejnění v řádu několika týdnů. Půjde o akci, na které očekáváme účast mnoha tisíc věřících nejen z jižní Moravy a Vysočiny, ale z celé České republiky. Rozsahem i významem půjde opravdu o mimořádnou akci pro českou církev,“* nastiňuje biskup Pavel Konzbul.

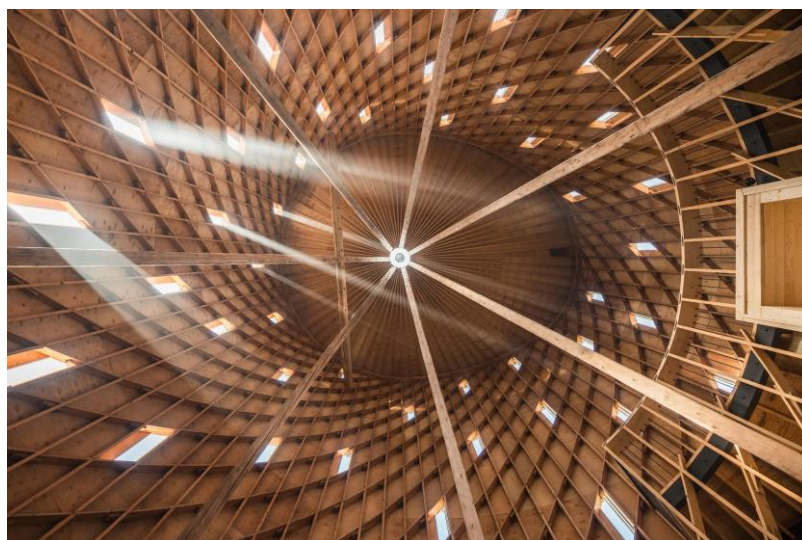
Chcete se dozvědět více o tom, jak probíhal celý proces blahořečení? Aktualizované informace o obou mučednících najdete na nových webových stránkách www.buladrbola.cz, kde budou v následujících týdnech zveřejněny informace o všech chystaných akcích i slavnosti blahořečení.

Obec architektů dnes oznámila vítěze Grand Prix architektů – prestižní ocenění získala **kaple Panny Marie Bolestné v Nesvačilce**.

Unikátní kapli v Nesvačilce přibližně za 24 milionů korun zaplatili z velké části věřící, vysvěcena byla loni. Válcovitá, 25 metrů vysoká dřevostavba na vejčitém půdorysu upoutá už z dálky. Hlavní konstrukci tvoří sedm jedlových trámů opracovaných pouze sekerami. Odkazovat mají k sedmi utrpením Panny Marie. Osmý trám, osazený napříč, dotváří obraz kříže. **Desítky malých oken symbolizují slzy.**

Investorem stavby, při níž se kombinovaly středověké postupy a moderní technologické možnosti, byla Římskokatolická farnost Moutnice, za ideou a výstavbou stojí moutnický farář René Václav Strouhal.

Na pondělním slavnostním vyhlášení soutěže v Praze převzali ocenění také autoři děl v kategoriích šetrná stavba, rodinný dům, interiér, design, krajinářská stavba, novostavba či rekonstrukce. Odborná porota udělila i několik čestných cen.

Kapli a její autory, kněze Reného Strouhala a architekta Jana Říčného ocenil před dvěma týdny také biskup Pavel Konzbul.

VĚDĚLI JSTE, ŽE...?

NEJZNAMĚJŠÍ ČESKÁ ORDINÁRIA

Z mnoha ordinárií vzniklých po Druhém vatikánském koncilu (1962-1965) uvádí Kancionál čtyři nejpoužívanější, která by se měla ve farnostech znát a pravidelně střídát. Jedná se o Olejníkovu (č. 502), Břízovu (č. 503), Ebenovu (č. 504) a Pololáníkovu (č. 505).

Zatímco ordinárium P. Josefa Olejníka je inspirované chorálem, ordinárium P. Karla Břízy je blízké lidovému zpěvu s jednoduchou melodikou. Petr Eben zvolil mezi těmito póly kompromis. Ordinárium Zdeňka Pololáníka je složeno v duchu současných duchovních zpěvů a může být doprovázeno i orchestrem.

Ordinárium je souhrnné označení pro neměnné části mše, jimiž jsou Kyrie (Pane, smiluj se), Gloria (Sláva na výsostech Bohu), Credo (Věřím), Sanctus (Svatý), Agnus Dei (Beránku Boží).

Kromě Olejníkovy, Břízovy a Ebenovy ordinária se v naší farnosti hraje a zpívá ve všední dny také české mešní ordinárium P. Františka Holíka na známé chorální nápěvy a někteří by si ještě i vzpomněli na cyrilometodějské ordinárium P. Antonína Láníka, které se v Bořitově zpívalo naposledy cca před dvaceti lety.

Iva Hermanová

NICEJSKÉ VYZNÁNÍ VÍRY

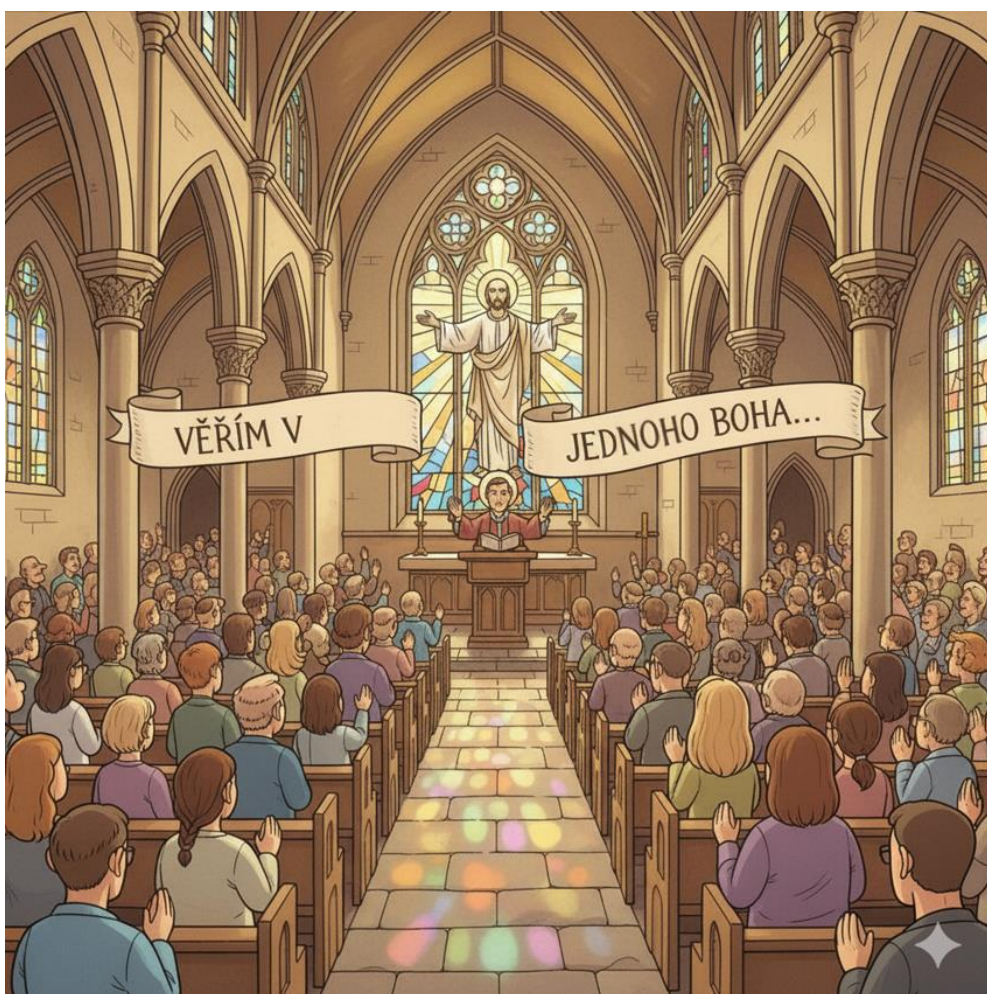

Papež Lev XIV. letos v listopadu podnikne první zahraniční apoštolskou cestu do tureckého města **Iznik**, dříve nazývaného **Nicej**, kde v roce 325 proběhl jeden z prvních všeobecných koncilů. Na tomto významném koncilu bylo již před 1700 lety zformulováno nicejské vyznání víry, které se modlíme při nedělní liturgii církve.

Když v prvotní církvi (za pronásledování) se křesťané scházeli tajně v katakombách, znalost kréda – vyznání, sloužila jako vstupenka do společenství církve. Kdo z jakékoliv věty kréda uměl pokračovat, mohl vstoupit slavit božská tajemství. Ucelenost vyznání pravd víry shrnuje v krátkosti celé dějiny spásy, které vrcholí a naplňují se v poslání Pána Ježíše Krista.

Tato celistvost víry nám umožňuje v komplikované denní realitě správně zaostřit a vidět jednotlivosti v Božím světle. Jestliže zachytíme znamení skryté Boží přítomnosti, úplně přirozeně nás naplňuje radost a tvořivý pokoj. Správné zaostření našeho srdce, díky zažitému vyznání víry, nás uschopňuje neztratit základní a první dynamický pohled v dějinách spásy, a to je pohyb od Boha k člověku, nikoliv obráceně. Další neméně důležitý význam kréda je: rozpoznávat ve spleti každodenních vjemů pravdu od falešnosti, od jiných pseudonáboženských falešných hodnot. A. Exupéry to názorně vyjádřil, že správně vidíme skutečnosti života jen srdcem, tedy pohledem zažité víry v moc Boží Lásky. Tomu naši předkové dříve říkali jednoduše, posuzovat a rozlišovat každodenní skutečnosti – zdravým selským rozumem.

Ještě jeden význam kréda je neméně důležitý - a jako kněz to hmatatelně poznávám při slavení naší bohoslužby. Je to vyjádření odpovědi víry na slyšené Boží slovo. To, jestli jsem jako kazatel uvedl do Božích tajemství věřící lid, zda se mi to povedlo či naopak, poznávám ve vyznání kréda společenstvím věřících.

Tolik jenom pár slov, která by nás mohla vést k uvědomění, jaký poklad víry máme ve vyznání víry a snad abychom se jej i více a také rádi modlili. Každým vědomým úkonem víry, vyjádřeným touto modlitbou, se zaostřuje pohled do priority Boží Lásky k nám lidem.

*P. Jan Klíma,
duchovní správce
farnosti*

Jan Húska	farář	1483 - 1487
Václav ???	farář	1494
Jan ??	farář	1553
Jakub Kouřimský	evang. farář	1580
Jakub Melchiorides	evang. farář	1610
Jan Benedicti	farář	+ 1626
Leopold Svoboda	farář	1684 - 1688
Michal Pilař	farář	1689 - 1720
Václav Žalčík	farář	1721 - 1746
František Klenovský	fará	1746 - 1765
Václav Novotný	farář	1765 - 1792
Jiří Kupka	farář	1792 - 1829
František Kozák	farář	1829 - 1840
Basil Borek	arcikněz	*1787, +1874
Klement Pospíšil	děkan	*1827, +1893
František Harvánek	farář	*1858, +1915
Antonín Mazal	děkan, arcikněz	*1870, +1946
František Pazderka	administrátor	březen až září 1946
Václav Kosina	farář	od 1946
Vojtěch Samec	administrátor	od 1.2.1947
Josef Matušina	kaplan	od 1.8.1948
Alois Pekárek	farář	leden 1948 - 9.9.1949
Josef Matušina	zástupce faráře	15.10.1949 - 1950
Vladimír Chromý	administrátor	1950 - 26.10.1975
Karel Obrdlík	administrátor	listopad 1975 - květen 1976
Josef Dvořáček	farář	květen 1976 - 1998
Vincenc Řehoř	farář	1999 - 2007
Bohumil Němeček	farář	2007 – 2021
Tomáš Žižkovský	farář	2021 – 2023
Jan Nekuda	farář	2023 – 2025
Jan Klíma	farář	2025 - dosud

Vzkaz od svatého Mikuláše:

Bud' _ _ _ _ _

Pro vyluštění tajenky je nejprve potřeba najít vše, co patří ke sv. Mikulášovi. Písmenka od těchto předmětů posbírej do tajenky.

Nápověda: začátek v levém horním rohu

Báseň - Medvídek plyšový

Medvídek plyšový,
spí se mnou v podkroví.
Mluvit on neumí,
přesto mi rozumí.

Pohled má skleněný
něžný a zasněný.
Pár očí z korálků,
okna do hlubin.
Pohárem z křišťálů,
zvou mě do chrámů,
lesku i zámků.

S úsměvem měsíce
vánek večerní,
hladí mě každý den,
můj strážce nevšední.

Zná moje úspěchy
bolest i povzdechy.
Ráda si s ním povídám
pozvolna usínám.

Dnes voní jehličí
zvoneček zacinká,
sáněmi,
stříbrné spřežení,
do snů,
já pospíchám ...

Autor: Václav Navrátil

Ilustrace: Jana Hejlová

Velké díky všem autorům, kteří svými příspěvky obohacují náš farní zpravodaj! Rádi v něm dáváme prostor novým hlasům – napište nám třeba svůj příběh, zamyšlení, tip či povzbuzení. Své texty posílejte na známou adresu zpravodaj@farnostboritov.cz